

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Питання формування національної інноваційної системи України є дуже важливим і актуальним. Головна мета таких перетворень — підвищення конкурентоспроможності економіки та покращання життя людей. Україна на цьому шляху навіть сьогодні має набагато кращі стартові умови, ніж свого часу Південна Корея та на початку 1990-х років Фінляндія та Ірландія. За оцінкою Світового економічного форуму, інтегральний індекс інноваційності економіки України (за десятибальною шкалою) становить 5,7. Тому, враховуючи можливості нашої науки й освіти в забезпеченні інноваційного розвитку, підвищується рівень інноваційної культури як один із стратегічних пріоритетних напрямів інноваційної діяльності, визначений законом України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні». Але що більше суспільство переймається важливістю інновацій, тим менш інноваційною стає економіка України. В загальному обсязі реалізованої промислової продукції України тільки 6,5 % мають ознаки інноваційної, а частка високотехнологічної продукції у структурі ВВП за останні десятиріччя скоротилася у шість разів. У період глобалізаційних перетворень та посилення міжнародних вимог до економіки України тільки шляхом розроблення прогностичних програм та пріоритетів Україна зможе знайти своє місце у світовому розподілі праці. При цьому прогностичні дослідження повинні мати стратегічний характер і стати складовою національної безпеки України. Ця робота потребує залучення у повному обсязі усього науково-технічного потенціалу держави та можливостей спеціальних органів і дипломатичних місій України за кордоном. У 2007 році Державним бюджетом України на реалізацію інноваційних проектів передбачено понад 800 млн. грн., крім того, 50 млн. – на формування інноваційних структур у регіонах. Це серйозний крок уряду на покращання інноваційного клімату в державі. Прийнято відповідні постанови Кабінету Міністрів України. Державним агентством з інвестицій та інновацій вже проведено розгляд перших

інноваційних проектів. Однак необхідно підвищити рівень відкритості, гласності та прозорості, забезпечити належний громадський контроль. Слабкі взаємодія і зв'язки органів управління з міжнародними фондами і організаціями. Суспільство фактично не інформовано про ці зв'язки. Не використовуються електронні технології та Інтернет для інформування про міжнародні програми та фонди. Станом на 01.01.2007 р. залишилися невикористаними кошти міжнародних програм та організацій в обсязі 1,1 млрд. дол. США, які могли б бути інвестовані в економіку України.

На нашу думку, шляхами вирішення проблем може стати:

- вдосконалення нормативно-правової бази для забезпечення розвитку інноваційної системи України;
- необхідність системного і послідовного впровадження функціональних принципів державного управління інноваційною діяльністю;
- органічне включення усіх окремих елементів інноваційного розвитку в єдину активно і цілеспрямовано функціонуючу національну інноваційну систему, що можливо лише за умови дії потужних системоутворювальних чинників.

В.І. Іськович

студент гр. МЗД-43.

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. Кара Н.І.

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УКРАЇНІ

Сучасний світовий статус держав визначають за двома інтегральними показниками, а саме: технічним рівнем та здатністю до технологічного розвитку. Світова практика вже не одне десятиліття використовує для визначення якісних змін у виробництві термін “innovation”, що в перекладі означає інновація, нововведення [1].

Першим термін “інновація” увів у науковий обіг відомий австро-американський економіст Й. Шумпетер у 1911 р., визначивши “інновації” як “нові комбінації”. Отже, Й. Шумпетер розглядав інновації як практичне використання розроблених новинок, поєднаних в системи або створення